

NGHỊ ĐỊNH số 31-VH/NĐ ngày 6-11-1958
quy định chế độ phụ cấp cho diễn viên
văn công.

BỘ TRƯỞNG BỘ VĂN HÓA

Chiều nghị quyết của Hội đồng Chính phủ họp trung tuần tháng 9-1955 về việc đổi Bộ Tuyên truyền ra Bộ Văn hóa:

Chiều sắc lệnh số 76-SL ngày 20-5-1950 về việc ban hành quy chế công chức:

Chiều nghị định số 32-VH/NĐ của Bộ Văn hóa ban hành ngày 2-5-1957 về chế độ phụ cấp cho diễn viên văn công:

Căn cứ nghị định số 182-TTg ngày 7-4-1958, nghị định 270-TTg ngày 31-5-1958 và thông tư số 197-TTg ngày 7-4-1958 của Thủ tướng phủ ban hành chế độ lương 1958;

Sau khi thỏa thuận với các Bộ Nội vụ, Lao động, Tài chính về chế độ phụ cấp cho diễn viên văn công:

NGHỊ ĐỊNH:

Điều 1.— Đối với diễn viên văn công trong những buổi biểu diễn và tổng duyệt, mỗi người làm công tác biểu diễn trong một buổi, được hưởng một khoản phụ cấp có bốn mức là: 400đ, 800đ, 1.200đ, 1.600đ.

Vụ Nghệ thuật sẽ căn cứ vào sự cố gắng sức lao động về trí óc cũng như chân tay của từng diễn viên nhiều hay ít mà đề nghị Bộ quy định các đối tượng cụ thể được hưởng các mức bồi dưỡng.

Điều 2.— Đối với diễn viên xiếc, tuồng cổ, diễn viên vũ trực tiếp tập luyện như vũ Ballet, vũ cổ điển v.v... diễn viên văn công được cử đi học các đoàn nghệ thuật bạn sang biểu diễn tại Việt nam, trong những ngày phải lao động nặng nhọc, nguy hiểm, mỗi người trực tiếp tập luyện trong một ngày được hưởng một khoản phụ cấp có ba mức là: 300đ, 600đ, 900đ.

Vụ nghệ thuật sẽ căn cứ vào tinh chất của từng lớp, từng đợt luyện tập và sự cố gắng sức lao động về trí óc cũng như chân tay nhiều hay ít, mà đề nghị Bộ quy định các đối tượng cụ thể được hưởng các mức bồi dưỡng.

Điều 3.— Đội văn công được trích 50% tiêu chuẩn thuốc của mỗi người góp lại thành túi thuốc cấp cứu của đội để sử dụng trong khi di lưu động hoặc phân tán thành từng bộ phận nhỏ để làm công tác biểu diễn. Trường hợp có người ốm mà không có y sĩ hoặc y tá chứng nhận thì tập thể công đoàn đội và Ủy ban Hành chính xã địa phương chứng nhận cho người ốm mỗi ngày được bồi dưỡng là 300đ (mỗi lần bồi dưỡng tối đa là 7 ngày). Trường hợp có người ốm nặng phải thuê người cáng, hoặc phải đi bằng các phương tiện khác, tiền phí tổn dọc đường sẽ do Vụ Nghệ thuật đài thọ.

Điều 4.— Bộ khoản trích 20% tổng số tiền doanh thu của biểu diễn kể từ ngày 1-5-1958 vì đến nay áp dụng không thích hợp nữa.

Điều 5.— Vụ nghệ thuật sẽ quy định chế độ biểu diễn và học tập cho diễn viên văn công được thích hợp với hoàn cảnh hiện tại.

Điều 6.— Nghị định này thi hành kể từ ngày 10-11-1958. Những điều khoản quy định trong nghị định số 32-VH/NĐ ra ngày 2-5-1957 nay bãi bỏ.

Điều 7.— Các ông Chánh văn phòng Bộ, Trưởng phòng Tổ chức cán bộ Bộ, Ban Giám đốc Vụ Nghệ thuật, các đội văn công chiếu nghị định thi hành.

Hà nội, ngày 6 tháng 11 năm 1958

K.T. Bộ trưởng Bộ Văn hóa

Thủ trưởng

CÙ HUY CẬN

BỘ CỨU TẾ XÃ HỘI

THÔNG TƯ số 2906-CTXH/CT ngày 30-10-1958 về việc trợ cấp cứu tế cho anh em phục viên có bệnh kinh niên bị tái phát.

BỘ TRƯỞNG BỘ CỨU TẾ XÃ HỘI

Kính gửi: Ủy ban Hành chính khu, tỉnh, thành.

Sở Cứu tế Xã hội Hà-nội, Hải-phòng.

Thi hành chính sách phục viên của Đảng và Chính phủ từ ngày hòa bình lập lại đến nay đã có hàng vạn quân nhân phục viên về địa phương sản xuất. Do bệnh kinh niên chưa chữa tận gốc và một phần vì hoàn cảnh sinh hoạt, thuốc men, sản xuất v.v... nên rải rác ở mỗi tỉnh đều có một số ít anh em bị bệnh kinh niên tái phát lại nặng hơn. Nhiều gia đình neo túng không chạy chữa được nên đã ảnh hưởng không ít đến tư tưởng và sức khỏe anh em và nhiều mặt chính trị xã hội.

Để giúp anh em có điều kiện chữa bệnh và giảm bớt khó khăn cho gia đình anh em đang neo túng. Việc trợ cấp cứu tế đối với anh em bệnh kinh niên tái phát rất cần thiết. Giải quyết được tốt sẽ ảnh hưởng tốt đến công tác xây dựng lực lượng hậu bị mà cũng là một công tác xã hội trong việc thanh toán dần vết tích của chiến tranh còn sót lại.

Theo đề nghị của Hội đồng phục viên trung ương số 324-PVTU ngày 16-10-1958 nhằm giải quyết cho anh em bệnh kinh niên tái phát. Bộ nêu lên